

MIJN TWEELINGBROER ZUL JE BEDOELLEN!

(DER PLÖTZLICHE ZWILLING)

Blijspel in drie bedrijven

door

ROLAND SCHACHT

vertaling

Han Manrho

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MIJN TWEELINGBROER ZUL JE BEDOELEN - DER PLÖTZLICHE ZWILLING** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ROLAND SCHACHT** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Prof. Andreas Abbega - schrijver

Mathilde Abbega - zijn vrouw

Peter Abbega - hun zoon

Dr. Rudolf Krewerd - fabrikant

Lili Krewerd - zijn dochter

Clara Nieuwendam - zijn verloofde

Gerhard Finkumoud - klasgenoot van Peter

Doris Hofman - gaste in het pension

Claus Riethoven - chauffeur

Jenny - kamermeisje

DECOR:

De drie bedrijven spelen in de tuin van een vakantiepension.

Tussen het eerste en het tweede bedrijf liggen enkele uren, tussen het tweede en het derde een halve nacht.

EERSTE BEDRIJF

Het toneel stelt de achter het huis gelegen tuin van pension Brinkzicht voor. Het huis staat links achter (eventueel zichtbaar voor de toeschouwers). Naar rechts lopen paden naar een onzichtbare zijstraat. Mooie bomen, aardig struikgewas. Tussen een paar bomen- en struikengroepen staan stoelen en tafeltjes, waarvan er drie over het hele toneel verdeeld zichtbaar zijn. Op groene palen staan elektrische tuinlampen. Hoogzomer. Middag.

(Andreas, Mathilde en Rudolf hebben aan een van de tafeltjes koffie gedronken. De kopjes etc. staan er nog. Mathilde zit tussen de beide heren. Een van energie bruisende vrouw, eind veertig, levendig en autoritair. Bemoederend, niet zonder goedheid en vriendelijkheid, maar ze bezit een onverbiddelijke logica wanneer het gaat om zakelijke aangelegenheden. Haar voortdurende omgang met de zwakke naturen in haar familie heeft een matige grootheidswaan in haar aangekweekt. Ze heeft een schrijfblok naast haar kopje liggen, waarop ze met een zilveren vulpotlood aantekeningen maakt. Rudolf ongeveer 52, jeugdig gekleed, zou graag een elegante Don Juan zijn. Niet vrij van fatterigheid en koketterie. Andreas schitterend kunstenaarshoofd, midden vijftig, met de buik van een levens-genieter. Dromer met een filosofische bedaardheid, volledig onder de plak van zijn vrouw, hetgeen hij met humor verdraagt aangezien dat - tenminste materieel gezien - het beste voor hem is. Hij is een eindje van de tafel af gaan zitten, rookten een korte pijp en leest geconcentreerd in een dikke wetenschappelijke pil in zakformaat)

MATHILDE: Dus ik noteer: de vaderlijke toelage wordt door de overdracht van de aan de De Keyzerstraat in Neerdijk - *(tegen Rudolf, spellend)* Het is toch De Keyzerstraat, en met een Griekse y? *(Rudolf knikt)* ...Gelegen fabrieksgrond veiliggesteld.

RUDOLF: Mevrouw, u doet waarachtig alsof u al een huwelijkscontract opstelt.

MATHILDE: Dat wil ik ook.

RUDOLF: Kunnen we dat niet beter overlaten aan een notaris?

MATHILDE: Het officiële vastleggen natuurlijk wel. Maar voordat je samen naar de notaris gaat, moet je toch eerst weten wat je zelf wilt. Ja toch?

RUDOLF: Per slot van rekening hoeft het huwelijk van onze kinderen geen zakelijk iets te zijn.

MATHILDE: Juist daarom moeten de ouders alle verzorgende en zakelijke lasten van hen afnemen.

RUDOLF: Kunt u dan tenminste niet wachten tot de verloving? De kinderen kennen elkaar nog niet eens.

MATHILDE: Wilt u het er dan op aan laten komen dat de kinderen het samen eens worden en wij niet? Zodat wij later de rustverstoorders zijn?

RUDOLF: Waarom zouden wij het niet eens kunnen worden? Als we eenmaal familie zijn -

MATHILDE: Familieleden zijn altijd de meest koppige. Ik ben voor duidelijkheid en orde.

RUDOLF: Als u dat per se wilt.

MATHILDE: Goed dan. Hoe zit het met het proces van uw overleden Australische tante?

RUDOLF: Dat weet u dus ook?

MATHILDE: Geloof u echt dat ik mijn zoon zou laten trouwen in een familie waar ik niet eerst de meest preciese inlichtingen over heb ingewonnen?

RUDOLF: Het proces loopt nog steeds.

MATHILDE: Als de zaak in uw voordeel wordt beslist, hoeveel krijgt uw dochter dan als erfdeel?

RUDOLF: Dat hangt er toch van af, hoeveel ik krijg.

MATHILDE: Laten we het hopen. U bent niet gierig. Laten we zeggen: de helft?

RUDOLF: De helft van de rente.

MATHILDE: Dacht u dat ik aan het kapitaal zou komen? (*schrijft*) En als het geld niet loskomt? (*tegen Andreas*) Andreas, hebben wij een deviezenverdrag met Australië? (*Andreas hoort niets*) Andreas!

ANDREAS: (*schrikt op uit zijn literatuur*) Wat?

MATHILDE: Ik vroeg je of wij een deviezenverdrag met Australië hebben.

ANDREAS: Dat weet ik niet.

MATHILDE: Je weet anders toch alles.

ANDREAS: Ja, maar Australië.

MATHILDE: Daar wonen toch die papoea's?

ANDREAS: Ook. Maar die met de deviezen zijn Engelsen.

MATHILDE: Zo. Stel dat het geld niet komt, hoe zit het dan met een voorschot?

RUDOLF: Nee, alstublieft, dat gaat echt te ver.

MATHILDE: Zeg me maar recht in mijn gezicht dat u me schraperig vindt en gierig.

RUDOLF: (*hapert*) Eh – ik.

MATHILDE: En als dat zo zou zijn, dan ben ik het voor mijn zoon; moederlijkheid is een van de mooiste gevoelens in de menselijke hersens. (*wacht op instemming*) Alleen heel verstokte mensen denken daar anders over.

RUDOLF: Ik kan toch geen geld beloven dat ik helemaal nog niet heb?

MATHILDE: Tja, in dat geval - Andreas, wat vind jij ervan?

ANDREAS: (*zonder uit zijn boek op te kijken*) Ik sluit me helemaal bij jou mening aan.

MATHILDE: (*tegen Rudolf*) Nou hoort u het!

RUDOLF: (*zuchtend*) Als ik niet zelf wilde trouwen.

MATHILDE: En precies daarom worden wij het ook eens. Dus: hoe hoog wordt uw voorschot?

RUDOLF: (*in het nauw gedreven*) Als ik het proces win, geef ik mijn dochter de helft van de gekapitaliseerde rente als cadeau.

MATHILDE: Waarom? Dat kost alleen maar schenkingsrecht.

RUDOLF: U denkt waarachtig aan alles.

MATHILDE: Een moeder moet dat. Er zouden heel wat minder ongelukkige huwelijken zijn als men altijd moeder liet beslissen. Niet waar, Andreas?

ANDREAS: (*zonder op te kijken*) Je hebt helemaal gelijk, lieverd.

RUDOLF: Waarom alleen moeders, professor?

MATHILDE: (*zonder Andreas' antwoord af te wachten*) Heel simpel toch. Een moeder kent niet alleen haar eigen zoon precies, maar brengt ook haar ervaringen als echtgenote mee. Andreas, hoe heet dat volk ook alweer bij wie de moeders alles beslissen? (*Andreas verdiept in zijn boek*) Andreas!

ANDREAS: Wat?

MATHILDE: Afrikaans volk. Moeders zijn de baas. Hoe heet dat volk?

ANDREAS: - Ja. O, dat bedoel je. De N'tongo.

MATHILDE: Klopt. De N'tongo.

ANDREAS: In Beneden-Zambezi.

MATHILDE: Oké. En zo zou het bij ons ook moeten zijn.

RUDOLF: Maar wij zijn geen inboorlingen.

MATHILDE: Natuurvolken leven dicht bij de natuur en haar oeroude wetten.

RUDOLF: (*kan niet tegen haar op*) Ik zeg nadrukkelijk, als ik het proces win.

MATHILDE: Dat heb ik al opgeschreven. (*zet een streep onder haar notities*) Nu komt punt 3: Bent u het eens met een huwelijk in gemeenschap van goederen?

RUDOLF: Ik ben eigenlijk voor scheiden van goederen.

MATHILDE: Uitgesloten!

RUDOLF: Professor, wat zegt u daarvan?

ANDREAS: *(even opkijkend)* Bij de N'tongo...

RUDOLF: Maar uw vrouw.

MATHILDE: Valt u mijn man toch niet steeds lastig! Denkt u dat ik het vermogen van uw dochter erdoor zal jagen?

RUDOLF: U?

MATHILDE: Mijn zoon houdt zich uitsluitend bezig met wetenschappelijke problemen. Zakelijke aangelegenheden zal ik ook in de toekomst van hem blijven overnemen. Bent u nu gerustgesteld?

RUDOLF: Maar mijn zakelijke ervaring.

MATHILDE: U hebt een poosje geleden zelf toegegeven dat u zich hebt bemoeid met Stichting 'Het hoekhuis' - ja of nee?

RUDOLF: Doet u maar. Gemeenschap van goederen.

MATHILDE: Ik zei toch direct al dat dat het meest praktische is.

RUDOLF: Als ik niet zelf graag wilde trouwen.

MATHILDE: U ziet zelf, hoe gemakkelijk alles gaat, als men elkaar een beetje tegemoet komt. Nu nog de bruiloft. Hoeveel mensen ongeveer?

RUDOLF: Ik dacht alleen de directe familie.

MATHILDE: Is helaas geen sprake van. Als privé-docent antieke geschiedenis heeft mijn zoon een positie en daarmee sociale verplichtingen. Laten we zeggen veertig personen. *(Rudolf knikt. Mathilde noteert)* Prima. Hoe denkt u over de huwelijksreis?

RUDOLF: Daar verheug ik me nu al op.

MATHILDE: Ik denk aan die van onze kinderen.

RUDOLF: O ja. Tja, waar denkt u aan? Misschien een reisje naar de bergen? Daar is Lili nog nooit geweest.

MATHILDE: Tussen de bergen tocht het.

RUDOLF: Is uw zoon zo vatbaar?

MATHILDE: Hij is niet vatbaar, maar voorkomen is beter. Denkt u dat uw Lili mijn Peter als hij veertig is, zijn reuma zal moeten wegmasseren?

RUDOLF: U denkt wel erg ver vooruit.

MATHILDE: Dat is de plicht van een moeder. Dus het blijft bij een huwelijksreis naar de zee, nietwaar? *(schrijft)*

RUDOLF: Was het maar vast zover!

MATHILDE: *(leest door wat ze intussen opgeschreven heeft)* Dat is zo'n beetje alles. Wilt u alstublieft uw handtekening hieronder zetten?

RUDOLF: *(doet het)* Hopelijk halen de kinderen geen streep door de rekening.

MATHILDE: Hoezo streep?

RUDOLF: Nou, bijvoorbeeld - ik bedoel - het zou toch best kunnen - dat ze elkaar niet bevallen. Mijn Lili bijvoorbeeld - zoals zoveel jonge meisjes van tegenwoordig - is jammer genoeg nogal kritisch aangelegd.

MATHILDE: Aan mijn zoon valt niets te bekritisieren.

RUDOLF: Natuurlijk niet. Maar wanneer uw zoon van zijn kant op mijn dochter.

MATHILDE: Mijn zoon vertrouwt volledig op het oordeel van zijn moeder.

RUDOLF: Dan wil ik voor alle zekerheid verzoeken dat u uw zoon de hint geeft dat hij vanaf het begin heel energiek optreedt tegen mijn dochter. Ze maakt zich namelijk graag vrolijk over jonge mannen.

MATHILDE: Geen zorgen. Als ik tegen mijn zoon zeg: wees energiek, dan is hij het ook. Nietwaar Andreas?

ANDREAS: Waarom zou hij niet, lieverd.

RUDOLF: Dan ben ik gerust.

MATHILDE: Hebt u Lili al voorbereid?

RUDOLF: Nee, nog niet. Ik zou niet willen dat alles er zo gepland uitziet. Lili heeft namelijk een afschuw van dwang. Het is beter, dat uw energieke zoon haar onvoorbereid overrompelt.

MATHILDE: Uitstekend. Waar is uw dochter vanmiddag?

RUDOLF: Ik zal ervoor zorgen dat ze in de tuin blijft. Dan kan uw zoon haar helemaal 'toevallig' ontmoeten. *(wrijft zich in de handen)* En vanavond op het pensionsfeest dansen ze misschien wel vaak met elkaar.

MATHILDE: Goed! *(kijkt op haar horloge)* Eigenlijk zou hij hier allang moeten zijn. Ik werk intussen het huwelijkscontract uit. Tot ziens.
(af)

RUDOLF: U hebt een - eh - flinke vrouw, professor.

ANDREAS: *(lezend)* Hm.

RUDOLF: En zo energiek.

ANDREAS: Hm.

RUDOLF: *(behoedzaam)* Misschien een beetje te energiek.

ANDREAS: *(slaat zijn boek dicht en stopt gedurende het volgende rustig zijn pijp)* Wilt u daarmee zeggen dat u denkt dat ik slecht getrouwd ben?

RUDOLF: *(hoffelijk)* Alles is betrekkelijk.

ANDREAS: Betrekkelijk? We zijn geen slecht huwelijk, we zijn zelfs een voorbeeldhuwelijk.

RUDOLF: *(ongelovig)* Ja?

ANDREAS: Kijk, zoals ik het zie, horen een man en een vrouw bij elkaar als een pijp en pijptabak.

RUDOLF: Maar wie is dan de pijp en wie de tabak?

ANDREAS: De tabak ben ik. *(steekt zijn pijp aan)*

RUDOLF: *(niet-begrijpend)* Aha. *(stekelig)* En de tabak brandt zeker als de vrouw een pijp wil roken?

ANDREAS: *(mild)* Zonder pijp zou de tabak niet branden.

RUDOLF: Maar zonder tabak kan men niet roken. In mijn huwelijk zou ik in elk geval de pijp zijn, daar kunt u op vertrouwen.

ANDREAS: Het maakt absoluut niets uit wie in een huwelijk de pijp is en wie de tabak. De hoofdzaak is, dat man en vrouw het er over eens moeten zijn wie wat is.

RUDOLF: Vrouw en man? Een man, die zulke boeken schrijft als u..

ANDREAS: Het komt er niet op aan, hoe goed een boek is, maar hoe het verkocht wordt. Mijn vrouw onderhandelt met uitgevers.

RUDOLF: Maar als de boeken niet goed zouden zijn, dan...

ANDREAS: Denkt u, dat ik als oude luiaard nog een acceptabel boek zou schrijven als mijn vrouw er niet was?

RUDOLF: *(wantrouwig)* Zij inspireert u?

ANDREAS: Noem het maar zoals u wilt. Een tot twee keer per jaar vindt mijn vrouw dat ik te dik wordt. Dan stuurt ze me naar gezondheidsoord voor een dieet van water en geweekt brood.

RUDOLF: Meer niet?

ANDREAS: Moet u zich indenken! Om mijn ellende daarover te vergeten, schrijf ik dan een boek. Als ik klaar ben en mijn vrouw vindt het goed, ben ik tien kilogram afgevallen en mag ik er weer uit.

RUDOLF: En als ze het niet goed vindt?

ANDREAS: Kwestie van nog meer afvallen.

RUDOLF: En daardoor komen uw boeken op de top-tien lijsten? *(in de verte klinkt een gong)*

ANDREAS: Mijn vrouw heeft zo'n middelmatige smaak dat ze zich nooit vergist.

RUDOLF: Dat kan ook zwakte zijn.

ANDREAS: Of sterkte. Maar hebt u de gong gehoord? Ik geloof dat we gaan theedrinken. Gaat u mee? *(beiden af. Lili en Clara komen van links op en gaan aan een van de tafels zitten. Clara, eenvoudig en 'zakelijk' gekleed, ongeveer 40, een beetje puriteins, plezierig om te zien)*

LILI: Dat was een plezierig partijtje! Ik moet u zeggen, mevrouw Nieuwendam, u bevalt mij heel goed. Jammer dat ik eerder ga trouwen dan u. We zouden heel goed met elkaar overweg kunnen.

CLARA: *(doet of ze het niet snapt)* Eerder dan mij trouwen? Hoe kom je aan dat idee?

LILI: Mevrouw Clara, lieve aanstaande moeder! U hoeft zich voor mij niet groot te houden.

CLARA: Je vader heeft je dus alles verteld?

LILI: Papa zegt nooit wat. Maar dat u en hij stapelgek op elkaar zijn en hij zich de benen onder zijn lijf vandaan loopt om mij goed aan de man te brengen, dat kan zelfs een blinde duiker in een kolenhok zien.

JENNY: *(met een dienblad)* De dames hebben koffie in de tuin besteld?

LILI: Ja, dank u wel. *(Jenny gaat weg)*

LILI: Maar vertelt u me nou eens heel eerlijk, hebt u hem dat plan van mijn huwelijk aangepraat?

CLARA: Meneer Krewerd denkt dat dat beter is. Voor hij voor de tweede keer trouwt moet zijn dochter het huis uit zijn.

LILI: Grappig idee! Vindt u ook niet?

CLARA: Als hij dat wil -

LILI: O, bent u er zo eentje? Nou, mij best. Maar als ik het met u eens ben, dan maakt het toch niets uit of ik trouw of niet.

CLARA: Wil je dan niet trouwen?

LILI: God, wat heet willen? Ik moet toch eerst iemand vinden die me bevalt.

CLARA: Papa - ik bedoel meneer Krewerd...

LILI: Zegt u toch gewoon 'Rudolf'.

CLARA: Hij zegt dat jij buitengewoon kritisch bent.

LILI: Ik ben helemaal niet kritisch. Ik wil maar één ding: het moet de juiste man zijn.

CLARA: Wat noem je dan de juiste man?

LILI: De juiste man is iemand die weet wat de juiste vrouw is. Die haar als een zelfstandig mens beschouwt en niet louter als een aanhangsel van zichzelf.

CLARA: Moet een vrouw dan niet de aanvulling van haar man zijn?

LILI: Aanvulling wil niet zeggen: het voetstuk van zijn standbeeld.

CLARA: Gezien je leeftijd ben je aardig vooruitstrevend.

LILI: Juist als je jong bent moet je je ogen goed open doen. Later kun je altijd nog stom worden. Wanneer je een bepaalde positie hebt, bijvoorbeeld.

CLARA: En wat heb je een man dan te bieden?

LILI: Kijk maar eens om u heen. Mannen willen altijd imponeren. Zij zijn altijd alles en wij vrouwen zijn niets. Zij 'bezitten' altijd een vrouw, alsof de vrouw een ding is. Een echte man heeft het niet nodig om

te pas en te onpas te laten merken dat hij een man en niets anders dan een man is. Ik bedank in elk geval voor dergelijke kandidaten zoals papa die voor me uitgezocht heeft.

CLARA: Hoe wist je trouwens dat het kandidaten waren?

LILI: Hij regelde het zo opvallend onopvallend, dat ik wel moest merken. Als een elastiek-fabrikant plotseling op het idee komt met zijn dochter naar 'Tristan en Isolde' te gaan, of 's avonds laat met haar in een restaurant aan het water te gaan zitten, terwijl hij zo gauw last van buikpijn heeft en er 's morgens al weer vroeg uit moet: als je dan elke keer weer zogenaamd toevallig een zakenvriend met zoon ontmoet en wanneer hij dan na twee, drie dagen tussen neus en lippen door vraagt wat ik van de zoon vind. Hij heeft me dat kunstje al vijf keer geflikt. Hopelijk heeft hij deze keer meer geluk.

CLARA: Deze keer?

LILI: U hebt er totaal nog niet over nagedacht waarom papa midden in de zomer in een pension als dit gaat zitten? Ik ben benieuwd wat voor evenwichtskoord hij nu voor me gespannen heeft. *(terwijl Lili de laatste zin zegt, is Peter binnengekomen van rechtsvoor. Hij is een aangename jonge man, een jaar of vijfentwintig, middelgroot, zachtaardig, lichtblauwe ogen en met een gezond uiterlijk. Hij draagt sombere niet zo goed uitziende kleren, een 'geniaal' geknoopte stropdas en een reismuts. Zijn laarzen zijn erg stoffig, zijn kleren idem, bovendien op een plek ingescheurd. Hij draagt een kleine koffer, een camera met statief, een paraplu, een tennisracket in hoes, een hengel, twee nogal dikke boeken, een regenjas, een hoedendoos; aan zijn hals bungelt een autowegenkaart. Bij de tweede stap die hij op het toneel doet, stoot hij tegen een tegen een boom leunende schoffel, die met een flinke klap op een gieter valt. Lili en Clara slaken tegelijk een kreet van schrik)*

PETER: *(komt snel dichterbij, zet zijn koffer naast zich neer, gaat in de houding staan, maakt zijn buiging af en houdt de volgende redevoering)* Duizend verontschuldigungen, dames, dat u zo geschrokken bent van mijn onhandigheid. *(Lili en Clara kijken hem met verbazing aan)* Ik kan me indenken hoe u zich nu voelt. U zat hier zo heerlijk rustig in de schaduw, u zat gezellig te praten. En ineens - misschien troost het u te weten dat ik zelf ook erg geschrokken ben. Maar dat overkomt zelfs hele moedige mannen. Bijvoorbeeld Hannibal en Aristides - maar dat interesseert u misschien niet eens. *(Lili en Clara keken elkaar eerst vreemd en daarna vermaakt aan; dan onderbreken ze hem met een ironische ondertoon)*

LILI: U gelooft vast niet hoeveel ons dat interesseert. Wilt u niet liever direct voor eeuwig bij ons komen zitten?

PETER: *(merkt de ironische ondertoon schijnbaar niet)* Eeuwig hoeft niet. Maar een paar minuten: graag, als u het goedvindt. *(Lili bekijkt hem belangstellend)* Mijn laarzen? Ja, die zijn stoffig. Achttien komma zes kilometer zomerse landweggetjes - maar daar is direct wat aan te doen. *(hij loopt bepakt en wel naar de zijkant en veegt in het gras zijn laarzen af. Lili en Clara kijken elkaar vermaakt aan)*

LILI: *(kan bijna haar lachen niet meer inhouden)* Kunnen we u helpen met het dragen van uw bagage?

PETER: *(helemaal opgaand in zijn bezigheden)* Hoe? - Nee, dank u, ik doe het straks weer zelf, als u het goedvindt. *(hij loopt naar de stoel waarop hij wil gaan zitten en zet zijn spullen omstandig op een tweede stoel. Zijn camera bovenop. Trots)* Een splinternieuwe camera.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto